

המסורת השביעית:

"על כל קבוצה לשאת את עצמה לחלוטין ולדחות תרומות מבחוץ"

כל המסורות מטרתן להגן על מבנה התוכנית. המסורות הינן כללים שעלינו להקפיד לשמור עליהן בפשטות, כפי שהן. וזאת כדי לשמור על הכח הרוחני שלנו. במסורת 7 ישנו דגש חשוב על שירות בנר-אנון, שכן העצמאות שלנו תלויה אך ורק מתוך עצמנו .

המסורת אוסרת עלינו לקבל תרומות. כמה חוכמה יש בכך. שהרי במידה והיינו פתוחים לקבל תרומות, ייתכן מאד שגופים מסחריים, ציבוריים ופרטיים היו שמחים לקבל עלינו חסות, להתפרסם בזכותנו, וכמובן לנכס אליהם את העושר הרוחני ואת העזרה לה זוכים חברי התוכנית, כהצלחתם .

בדרך האוסרת עלינו לקבל תרומות אין קבוצה אחת עשירה יותר מהשנייה, אין עיסוק בממון, רכוש ויוקרה. וכך אנו נשארים תלויים אך ורק זה בזה, או קבוצה בקבוצה כדי להיות עצמאים.

כשאני יודעת שכל מה שאנחנו זקוקים בחברותא מגיע מתוך עצמנו, הדבר מעניק לי בטחון. לראות חברותא יפה, מתפתחת וצומחת ללא גופים חיצוניים, מפעים אותי כל פעם מחדש .

נר אנון חברותא של אנשים שהמשותף בניהם הוא התמכרות במשפחה, מצליחה לסייע ולהציל משפחות בכל העולם וכל זה בסיוע של אנשים טובים, אכפתיים ואצילי רוח ונפש .

מכיוון שהמסורת אוסרת על תרומות מבחוץ, חשוב מאד לראות ולהוקיר את תרומת החברים/ות המשרתים אותנו. בלי רצון לתרום זמן ואנרגיה, אין אפשרות לקיים את רוח מסורת זו. קבוצה וחברותא בלי משרתים שזכו לאמון לא יכולה להיות עצמאית לחלוטין .
כלומר המסורת לא מדברת רק על תרומות כספיות אלא גם על תרומה של זמן ואנרגיה.
איננו רוצים להיות נתמכים אלא תומכים זה בזה .